Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26215
Copyright: Admont, Benediktinerstift

iaq; dedignari queat aquib; dedignatu ce se dolut. s;
repente cuigilans cuigilasse se doleat. qui mcrm diui
tarū imagine ul dormiens tenebat. Bemt cm punus
sub paupertatis pondere. inopie sue angustiis pmte.
et eo peius q ad tempo breuissimu ul uacue diues fuit.
Sic nimirū hui mundi sunt diuites. qui reb; acceptis
tumente. bene opari de habundantia nesciunt. Quasi
dormientes sū diuites si pauptate sua cuigilantes in
uenuntur. quia nichil secū ad illud iudiciū qd pmanet
feruntur. Et qmo nē ad breue tempo sublimi elati sunt. tan
to comte se in ppetuū graui in gemiscunt. Vt eat q. dpt
oculos suos et nichil inueniet. qa illic apt ad suppli
cia. quos hic ad miam clauso tenebat. dpt oculos suos
et pietatis fructū ñ inuenit. quos hic clausos tenuit
cū inuenit. Tarde quoq; illi oculos apiunt. qui teste
sapiencia dapnationis sue tepore dicturi referunte. Qd
nob pfuit supbia. et diuiciarū iactantia qd ctulit nob.
Transierunt oma illa tanqm umbra. et tanqm nunci
p currens. Vilia et fugitiua fuisse que tenuerant iā amis
sa cognoscunt. q qm diu aderant stultis eq. cordib; et
magna et mansura uidebant. Sero diuites apiunt oculos
qndo latarū requiescente uidt. que iacente ante ianu
am uidere contepsit. Intellexit ibi qd hic facere noluit.
et in dapnatione sua cognoscere epulsu e. qd fuit qd
pdidit. qndo indigente pximū ñ [illegible] agnouit.
De q adhuc subdit. Apphendit eū quasi aqua inopia.
nocte op pmit eū tempestas. Videam nē inopia ardentis
diuitis. cui tanta fuit habundantia epulantis. dit eim.
Pat abrahā miserere mei. et mitte latarū ut intingat.
extremū digiti sui in aquā ut refrigeret lingua mea.